

23:00, Szerda (augusztus 3.), Filmmúzeum

Most és mindörökké

(From Here to Eternity)

fekete-fehér, amerikai háborús filmdráma, 118 perc, 1953

rendező: Fred Zinnemann

író: James Jones

forgatókönyvíró: Daniel Taradash

zeneszerző: George Duning, Morris Stoloff

operatőr: Burnett Guffey, Floyd Crosby

díszlettervező: Cary Odell

jelmeztervező: Jean Louis

dalszöveg szerző: James Jones, Fred Karger

producer: Buddy Adler

látványtervező: Frank Tuttle

hangmérnök: John P. Livadary

vágó: William A. Lyon

szereplő(k):

Burt Lancaster (Milton Warden)

Donna Reed (Alma Burke)

Montgomery Clift (Robert E. Lee Prewitt)

Deborah Kerr (Karen Holmes)

Frank Sinatra (Angelo Maggio közlegény)

Harry Bellaver (Mazzioli)

Mickey Shaughnessy (Leva)

James Jones (Bit Part)

Philip Ober (Dana Holmes)

Jack Warden (Buckley)

Ernest Borgnine ("Fatso" Judson)

1941. Hawaii. Prewitt közlegényt, aki civilben ökölvívó volt, arra akarja kényszeríteni felettese, Holmes kapitány, hogy bokszoljon az egység színeiben. Mivel Prewitt már korábban elhatározta, hogy soha többé nem veszi fel a kesztyűt, nem engedelmeskedik a parancsnak. Ettől kezdve pokollá változik az élete. Közben a jóképű Warden őrmester szemet vet a kapitány feleségére, a kikapós Karenre. Még senki sem sejtí, hogy néhány nap múlva bombák hullanak Pearl Harborre.

Linkek:

IMDb

Díjak és jelölések:

Cannes (1954) - Különdíj: Fred Zinnemann

Golden Globe díj (1954) - Legjobb rendező: Fred Zinnemann

Golden Globe díj (1954) - Legjobb férfi mellékszereplő: Frank Sinatra

Oscar-díj (1954) - Legjobb film: Buddy Adler

Oscar-díj (1954) - Legjobb rendező: Fred Zinnemann
Oscar-díj (1954) - Legjobb operatőr: Burnett Guffey
Oscar-díj (1954) - Legjobb férfi mellékszereplő: Frank Sinatra
Oscar-díj (1954) - Legjobb női mellékszereplő: Donna Reed
Oscar-díj (1954) - Legjobb hang: John P. Livadary
Oscar-díj (1954) - Legjobb vágás: William A. Lyon
Oscar-díj (1954) - Legjobb forgatókönyv: Daniel Taradash
Oscar-díj (1954) - Legjobb férfi főszereplő jelölés: Montgomery Clift, Burt Lancaster
Oscar-díj (1955) - Legjobb női főszereplő jelölés: Deborah Kerr
Oscar-díj (1954) - Legjobb jelmeztervezés jelölés: Jean Louis
Oscar-díj (1954) - Legjobb filmzene jelölés: Morris Stoloff, George Duning

Öncenzúrára kényszerítették a Most és mindörökké íróját
2009. november 18. 15:15 The Guardian, MTI

James Jones lánya nyilvánosságra hozta, hogy a nagy amerikai háborús regényíró Most és mindörökké című könyvének 1951-es eredeti kiadásában jelentősen megcsonkítva közzétették a kéziratban szereplő homoszexuális tartalmakat, és kihagyták a káromkodások zömét.

Kaylie Jones, aki maga is regényíró, a The Daily Beast amerikai hírportálnak írott cikkében számolt be arról, hogy apját akkori kiadója, a Scribner szólította fel rá, hogy mind a káromkodásokat, mind a katonák homoszexuális kalandjaira vonatkozó direkt utalásokat gyomlálja ki a regényből. A művet a Pearl Harbour bombázásakor Hawaiiin katonai szolgálatot teljesítő James Jones saját személyes tapasztalatai nyomán írta.

A szerző eleinte hallani sem akart róla, hogy törölje a káromkodásokat a könyvből. Mint a Scribner kiadó szerkesztőjéhez írta: "azok a dolgok, amit az illemnek hódolva most megváltoztattunk, öt vagy tíz év múlva valaki más könyvében ismét előkerülnek majd... és csodálkozni fogunk, vajon miért gondoltuk úgy, hogy nem szabad". Jones levelében azt is leszögezte: "ön éppen annyira tudja, mint én, hogy ebben a könyvben nincs semmi bujaság".

Később azonban annyi engedményt tett, hogy bizonyos számú káromkodást ("fuck") kihagyott, de 32 így is a szövegben maradt. Erre az vitte rá - magyarázta lánya -, hogy kérdésessé vált, vajon az amerikai posta hajlandó lesz-e kiszállítani a boltokba a regényt a szöveg "buja természete miatt". Azt azonban kereken megtagadta az író, hogy a férfikapcsolatokat tárgyaló passzusokat teljes egészében kihagyja, mivel úgy érezte, ezzel meghamisította volna azt, aminek a valóságban szemtanúja volt. Az 1951-ben megjelent regényben így alaposan megvágva kerültek bele a katonák között játszódó melegjelenetek.

Az amerikai honlap fakszimilében közli az eredeti kézirat egyes oldalait, amelyekből a szerző kigyomlálta a kényes részeket, például azokat, amelyekben a csóró főszereplők arról vallanak, hogy anyagi érdekből szexuális természetű szolgáltatásokat nyújtanak idősebb hawaii férfiaknak. James Jones - mint lánya írta - "természetesnek tartotta a férfiak zárt világában a homoszexualitást, úgy gondolta, hogy az egyáltalán nem csorbítja teljesítményüket a harctéren. Hitt abban, hogy a homoszexualitás egyidős az emberiséggel, és Akhilleusz, a legbátrabb és

legjobban tisztelt harcos, akiről valaha is írtak, meleg volt, amint akkoriban megszokott dolognak számított, hogy egy harcos egy fiatalabb szeretőt vett a pártfogásába a katonák közül".

Csupán az lepné meg apját - tette hozzá az író - , ha tudná, hogy ez a vita továbbra is folyik, ugyanolyan képmutatóan és a dolgokat elhallgatva, mint hatvan évvel ezelőtt. (Az amerikai katonaságnál továbbra is az "én nem kérdezem, te nem mondod" szabály van életben: a melegek szolgálhatnak a seregben, ha nem fedik fel másságukat.)

Az író a The Guardian című brit napilapnak elmondta: anyjuk ugyan nem tartotta időszerűnek a valódi kézirat közlését, ám halála után, a fivérével egyetértésben határozta el, hogy nyilvánosságra hozza a cenzúrázott részleteket, többek között éppen az "én nem kérdezem, te nem mondod" doktrínával dacolva. Kaylie Jones szerint az eredeti kézirat "bizonyos szempontból jobb könyv". Mint érvelt: éppenséggel nem a melegjelenetek azok, amit kívágna. Amennyiben megjelentetnének egy új kiadást, benne lennének - hangsúlyozta.

A Most és mindörökké 1951-es kiadása elnyerte az Amerikai Nemzeti Könyvdíjat, s a belőle készült film 1953-ban nyolc Oscar-díjat kapott, 1979/80-ban két tv-sorozatot forgattak belőle. A könyv szerepel a Modern Library kiadónak a 20. század legjobb angol nyelvű regényeit számon tartó listáján is.

Az író kifejtette, hogy a regény megjelenésének idején a kiadókra komoly nyomást gyakorolt egy katolikus csoport, a Helyénvaló Irodalom Országos Szervezete (NODL). A csoport, amely árgus szemmel figyelte "az ország erkölcsét, társadalmát és nemzeti életét veszélyeztető bujaság" megjelenését az irodalmi művekben, 1954-ben a Most és mindörökkét is feketelistájára tette. A csoport aktivistái a listával a kezükben járták a könyvesboltokat, és ha valamelyik "ártalmas" kötetet fellelték, azonnal figyelmeztették a bolt vezetőjét. Ez aztán széleskörű megfélemlítéshez és könyvesboltok bojkottálásához vezetett - emlékeztetett az író. "Manapság sokkal jobb az írók helyzete. Úgy vélem sokuk számára az apám kövezte ki az utat. Elfogadhatóvá tette az irodalmi életben az "f"-betűs szó (fuck) használatát" - véli Jones.

A mára némileg feledésbe merült katona-író életének 56 éve alatt temérdek regényt írt, ebből három (Most és mindörökké, A vékony vörös vonal, Fütty) a II. világháború eseményeit dolgozza fel.